

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Stolarek

Protokolant: Aneta Kaczyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań- Grunwald w Poznaniu – Magdaleny Baranowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 1 grudnia 2016 roku, 10 stycznia 2017 roku, 14 lutego 2017 roku, 16 marca 2017 roku, 2.10.2017r.

sprawy:

M. Ś. (1) ,

syna J. i M. z domu B.,

urodzonego dnia (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 25 lipca 2016 roku w P. poprzez uderzanie pięściami po głowie i różne części ciała dokonał uszkodzenia ciała swojej konkubiny M. S. powodując obrażenia w postaci: siniec i obrzęk wokół oczodołu prawego barwy oliwkowo wiśniowej obejmujący policzek prawy o wym. 7x7 cm, siniec wokół oczodołu barwy wiśniowo oliwkowej o wym. 4x4 cm, siniec małżowiny usznej prawej barwy sinowiśniowej o wym. 2x1 cm, siniec okolicy podżuchwowej lewej o wym. 1,5x2 cm, powierzchniowe otarcie naskórka na powierzchni grzbietowej ręki prawej o wym. 1,5x1,5 cm, siniec nadgarstka lewego na powierzchni bocznej barwy bladooliwkowej o wym. 2x1 cm, siniec na barku prawym barwy wiśniowej o wym. 2x2 cm, siniec w okolicy łopatkowej prawej barwy wiśniowej o wym. 4x2,5 cm, siniec łokcia prawego barwy oliwkowo wiśniowej 4x3,5 cm, drobne powierzchowne otarcie naskórka na powierzchni grzbietowej ręki lewej o średnicy 0,2 cm, siniec łokcia lewego barwy oliwkowo wiśniowej o wym. 4x3,5 cm, siniec na ramieniu lewym barwy oliwkowej w 1/3 dolnej na powierzchni tylnej o wym. 3x2 cm, siniec barku lewego barwy bladowiśniowo oliwkowej o wym. 3x2,5 cm, głębokie smużyste otarcie naskórka w okolicy pleców w rzucie żeber 7-8 po stronie lewej o długości 1,5 cm, trzy sińce na powierzchni wewnętrznej uda prawego barwy oliwkowo wiśniowej o wym. 3x2cm, 5x1,5 cm oraz 1x1 cm, sińce w okolicy pachwinowej prawej barwy wiśniowej o wym. 3,5 x 3cm, z centralnie biegnącym głębokim liniowym otarciem naskórka o długości 6 cm, siniec barwy oliwkowej na powierzchni bocznej uda lewego w 1/3 dolnej o wym. 1x1,5 cm, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej dni siedmiu, grożąc jej przy tym pozbawieniem życia, przy czym groźby wzbudziły w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę spełnienia

tj. o czyn z art. 157 § 2 i 4 k.k. i art. 190§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

II. w okresie od 20 stycznia 2016 roku do 9 kwietnia 2016 roku w P. poprzez wielokrotne wysyłanie wiadomości tekstowych często o treści wulgarnej, wykonywanie licznych połączeń telefonicznych, nachodzenie w miejscu pracy i miejscu zamieszkania, wyzywanie słowami wulgarnymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, grożenie pozbawieniem życia i zdrowia uporczywie nękał M. M. (2) czym wzbudził u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia i istotnie naruszył jej prywatność

tj. o czyn z art. 190a§1 k.k.

1. oskarżonego **M. Ś. (1)** uznaje za winnego czynu mu zarzucanego opisanego powyżej w pkt I tj. przestępstwa z art.157§2 kk i z art.190§1 kk w zw. z art.11§2 kk i za to na podstawie art.157§2 kk w zw. z art.11§3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. oskarżonego **M. Ś. (1)** uznaje za winnego czynu mu zarzucanego opisanego powyżej w pkt II. tj. przestępstwa z art.190a§1 kk za to na podstawie art.190a§1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art.85§1 kk łączy orzeczone powyżej kary pozbawienia wolności i wymierza **karę łączną w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,
4. na podstawie art.69§1 kk i art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i na podstawie art.73§1 kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,
5. na podstawie art.72§1 pkt 1 kk nakłada na oskarżonego obowiązek informowania kuratora o przebiegu okresu próby,
6. na podstawie art.72§1 pkt 7a kk ustanawia wobec oskarżonego w okresie próby zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych M. S. i M. M. (2) na odległość nie mniejszą niż 5 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi w jakiegokolwiek formie,
7. na podstawie art.72§1 pkt 6a kk zobowiązuje oskarżonego do poddania się psychoterapii,
8. na podstawie art.46§2 kk orzeka wobec oskarżonego nawiązki na rzecz pokrzywdzonych:
 - M. S. w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,
 - M. M. (2) w kwocie 500 (pięćset) złotych,
9. na podstawie art.71§1 kk orzeka wobec oskarżonego grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,
10. na podstawie art.627 kpk i art.1, art.2 ust. 1 pkt 3 i art.3 ust.1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w łącznej kwocie 1.547,00 zł

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

M. M. (2) i M. Ś. (1) pozostawali w związku od października 2015r. zamieszkali razem w mieszkaniu w P. na ul. (...), na wynajem którego pieniądze wyłożyła pokrzywdzona. Pod koniec 2015 roku relacje między konkubentami zaczęły się psuć. Oskarżony stawał się wobec M. M. (2) agresywny i wulgarny, miał napady nieuzasadnionej złości. Wystarczyło, że pokrzywdzona miała inne zdanie na jakiś temat niż on wtedy zaczynał wyzywać, wyganiał z mieszkania, groził a nawet posuwał się do rękoczynów. Z tego powodu M. M. (2) postanowiła zerwać związek i wyprowadzić się od oskarżonego w styczniu 2016r. Oskarżonemu nie spodobało się to. Zaczął wydzwaniać do pokrzywdzonej, nachodzić ją w miejscu pracy, wystawał pod jej blokiem. Wykrzykiwał na nią, obrażał także publicznie. W związku z powyższym pokrzywdzona w dniu 25 lutego 2016r. złożyła zawiadomienie na Policji. W dniu 3 marca 2016r. wieczorem pokrzywdzona oczekując na koleżankę, kiedy zadzwonił dzwonek do drzwi, otworzyła i wówczas okazało się że to oskarżony, który nieproszony wszedł do mieszkania. Zaczął szarpać pokrzywdzoną, wyrywać jej telefon, wyzywać ją. Pokrzywdzonej udało się uciec do sąsiadki. Wówczas to oskarżony opuścił mieszkanie i zaczął wypisywać na jej telefon sms- y : „Kocham cię”, „jesteś tchórz”, „nie dojrzałaś do związku z facetem”, „nie chcę cię krzywdzić”. Oskarżony prosił pokrzywdzoną, żeby do niego

wróciła lub chociażby z nim rozmawiała. Obiecywał, że zwróci jej pieniądze, które wyłożyła na wspólnie wynajmowane wcześniej mieszkanie, na czym pokrzywdzonej bardzo zależało ponieważ miała bardzo trudną sytuację materialną. Utrzymywał sama siebie i 13 – letnią córkę, która musiała odżywiać wg specjalnej diety.

Oskarżony cały czas od stycznia 2016r namawiał pokrzywdzoną do powrotu, był natarczywy, dzwonił, pisał sms- y, obiecywał że się zmieni. Nalegał na kolejne spotkanie. M. M. (2) zgodziła się na spotkanie w dniu 8 kwietnia 2016r. Oskarżony przyszedł do mieszkania, które pokrzywdzona wynajmowała wspólnie z kuzynką A. W.. Zgodziła się z nim porozmawiać. Oskarżony mimo późnych godzin nocnych nie chciał jednak opuścić mieszkania pokrzywdzonej. Wyszedł z mieszkania dopiero wtedy kiedy pokrzywdzona wychodziła do pracy o 5.30 rano. Zaczął być wobec pokrzywdzonej nachalny, natarczywy, szedł za nią do pracy. Kiedy otworzyła sklep (pracowała jako ekspedientka w sklepie (...)) stał się wobec niej wulgarny, groził, że „jak wyjdzie przed sklep to jej wypierdoli, że aż zobaczy”. Następnie oskarżony zadzwonił na Policję, informując iż w sklepie jest „ekspedientka pod wpływem alkoholu”. Badanie wykazało, że pokrzywdzona jest trzeźwa, oskarżony natomiast przebadany miał 0,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Pokrzywdzona M. M. (2) w tym czasie miała trudną sytuację rodzinną. Toczyło się postępowanie o pozbawienie jej władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką W. M. (I. N. 509/15). Na posiedzeniu w dniu 5.04.2016r. jako adres swojego pobytu wskazała P. ul. (...). Na przedmiotowe posiedzenie stawił się także – wezwany w charakterze świadka - oskarżony. Pokrzywdzona wniosła o przejęcie pieczy nad córką. Chcąc uwiarygodnić swoją stabilną sytuację życiową podała, iż jest nadal w związku z M. Ś. (1).

W marcu 2016r. oskarżony związał się z inną kobietą – M. S.. Zamieszkali razem od świąt wielkonocnych. Od czerwca 2016r. oskarżony zaczął zachowywać się agresywnie względem pokrzywdzonej. Była to głównie agresja słowna, ataki nieuzasadnionej złości, wyzwiska. Po każdej takiej sytuacji przeproszał, W lipcu to się wzmogło, zaczęło dochodzić do rękoczynów.

W dniu 25 lipca 2016 roku M. S. miała iść do pracy na godz. 6.00. Dzień wcześniej wróciła do mieszkania i poinformowała M. Ś. (2), że po raz ostatni ją uderzył i upokorzył, dlatego musi się wyprowadzić. Pakowała jego rzeczy i wystawiła na drzwi, jeszcze w nocy M. Ś. (1) próbował dostać się do mieszkania, co mu się wówczas nie udało. Rano 25 lipca 2016 roku, kiedy wychodząc do pracy M. S. otwierała drzwi, wówczas M. Ś. (1) szarpnął za nie, zrywając jednocześnie łańcuszek i uderzył swoją konkubinę pięścią w twarz, w wyniku czego upadła. Następnie usiadł na niej i zaczął uderzać ją pięściami po całym ciele, w tym wielokrotnie w twarz, aż straciła przytomność. W toku zdarzenia M. S. krzyczała, aby przestał albo żeby ją zabił. Krzyczał że ją „rozjebie”. Kiedy M. Ś. (1) przestał zadawać ciosy i wstał, M. S. uciekła do łazienki. Spodziewała się, że niedługo przyjedzie kolega M. z którym jeździł on do pracy. Kiedy kolega próbował dostać się do mieszkania szybko odkłuczyła drzwi, zaś M. Ś. (1) wypchnął ją z mieszkania i zamknął za nią drzwi. M. S. chciała pójść do swojej koleżanki i stamtąd zadzwonić na Policję. Koło piekarni zemdląła, a dla udzielenia jej pomocy została wezwane pogotowie i policja. Pokrzywdzona została zabrana do szpitala.

W wyniku zachowania oskarżonego u M. S. stwierdzono następujące obrażenia: siniec i obrzęk wokół oczodołu prawego barwy oliwkowowiśniowej obejmujący policzek prawy o wym. 7x7 cm, siniec wokół oczodołu barwy wiśniowooliwkowej o wym. 4x4 cm, siniec małżowiny usznej prawej barwy sinowiśniowej o wym. 2x1 cm, siniec okolicy podżuchwowej lewej o wym. 1,5x2 cm, powierzchniowe otarcie naskórka na powierzchni grzbietowej ręki prawej o wym. 1,5x1,5 cm, siniec nadgarstka lewego na powierzchni bocznej barwy bladooliwkowej o wym. 2x1 cm, siniec na barku prawym barwy wiśniowej o wym. 2x2 cm, siniec w okolicy łopatkowej prawej barwy wiśniowej o wym. 4x2,5 cm, siniec łokcia prawego barwy oliwkowowiśniowej 4x3,5 cm, drobne powierzchowne otarcie naskórka na powierzchni grzbietowej ręki lewej o średnicy 0,2 cm, siniec łokcia lewego barwy oliwkowowiśniowej o wym. 4x3,5 cm, siniec na ramieniu lewym barwy oliwkowej w 1/3 dolnej na powierzchni tylnej o wym. 3x2 cm, siniec barku lewego barwy bladowiśniowooliwkowej o wym. 3x2,5 cm, głębokie smużyste otarcie naskórka w okolicy pleców w rzucie żeber 7-8 po stronie lewej o długości 1,5 cm, trzy sińce na powierzchni wewnętrznej uda prawego barwy oliwkowo wiśniowej o wym. 3x2cm, 5x1,5 cm oraz 1x1 cm, sińce w okolicy pachwinowej prawej barwy wiśniowej o wym. 3,5 x 3cm, z centralnie biegnącym głębokim liniowym otarciem naskórka o długości 6 cm, siniec barwy oliwkowej na powierzchni

bocznej uda lewego w 1/3 dolnej o wym. 1x1,5 cm, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej dni siedmiu.

Oskarżony M. Ś. (1) ma 30 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest politologiem. Aktualnie jest bezrobotny, wcześniej pracował jako przedstawiciel handlowy. Jest bezdzietnym kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Utrzymuje się z oszczędności.

Przeprowadzone wobec niego badanie psychiatryczno – psychologiczne wykazało, iż posiada cechy osobowości nieprawidłowej. Ma podwyższoną skłonność do agresji słownej i fizycznej, do przedstawiania siebie w lepszym świetle niż to naprawdę jest. Stwierdzono u niego impulsywność i niepanowanie nad własnymi negatywnymi emocjami. Nie radzi sobie z emocjami dlatego wskazana jest psychoterapia.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2016 roku wobec podejrzanego zastosowano środek zapobiegawczy – tymczasowe aresztowanie na okres 2 miesięcy tj. do dnia 23 września 2016 roku – środek ten uchylono w dniu 9 września 2016 roku i zastosowano wobec podejrzanego dozór Policji i zakaz zbliżania i kontaktowania się z pokrzywdzonymi.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego M. Ś. (2) (k.171, 36, 42-44, 86-87, 91, 95-96 akt)
- zeznań pokrzywdzonych M. M. (2) (k. 208-212, 5-6, 9, 20-23, 28, 30-31, 131, 267 akt) i M. S. (k. 172-174, 70-72 akt)
- zeznań świadków T. Z. (k. 191, 16 akt), K. Z. (k. 191-193, 12 akt), Ł. K. (k. 194, 66-67 akt), A. W. (k. 212,44 akt), R. Z. (k.213 akt), J. Ś. (k. 214 -215 akt), M. Ś. (3) (k. 215-216 akt),
- ustnej opinii biegłych: H. N. (k. 229 akt), M. Z. (k. 229-230 akt), K. Ż. (k. 266-267 akt)
- uznanych za ujawnione bez ich odczytywania dokumentów w postaci: protokołu oględzin (k. 46-47 akt), notatki urzędowej z dnia 25 lipca 2016 roku (k. 57 akt), protokołu zatrzymania osoby (k.58 akt), niebieskiej karty (k. 60-65 akt), dokumentacji medycznej (k. 75-16 akt), sprawozdania z badania sądowo-lekarskiego wraz z opinią (k. 107 akt), informacji z K. (k. 108 akt), opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 117-120 akt) oraz dokumentów i protokołów zawartych w aktach sprawy I. R. 509/15 Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

W toku postępowania przygotowawczego, będąc kilkakrotnie przesłuchiwany nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw. Odnośnie M. M. (2) twierdził, że to on zerwał związek z nią, ale potem zabiegał o to aby wróciła do niego. Zaprzeczał temu, aby nachodził ją i dręczył. Odnośnie M. S. przyznał, że uderzył ją w dniu 25.07.2016r ale tylko jeden raz - lekko w twarz z otwartej ręki zaś doznane przez nią obrażenia musiały powstać w trakcie codziennych czynności wykonywanych przez pokrzywdzoną. W toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Jednocześnie oświadczył, że „bardzo żałuje tego co zrobił”. Oskarżony w toku postępowania sądowego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, jednocześnie wyrażając chęć odpowiadania tylko na pytania obrońcy.

Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę tylko w niewielkim zakresie, a mianowicie tylko tej części wyjaśnień która zbieżna była z zeznaniami pokrzywdzonych, których to zeznania sąd ocenił jako wiarygodny materiał dowodowy i które uczylił w całości podstawą swoich ustaleń faktycznych.

Zeznania **M. S. i M. M. (2)** zasługiwały – w ocenie Sądu – w całości na danie im wiary. Zeznawały one w sposób prosty, konsekwentny i logiczny. Co istotne – ich zeznania – mimo, iż były to osoby obce względem siebie – w wielu miejscach odnoszących się do zachowań oskarżonego, jego sposobu zachowania były zbieżne. Obie panie zeznawały w sposób bardzo emocjonalny, nie kryjąc emocji, jakie wywoływał oskarżony i związek z nim. Drobiazgowo i rzeczowo opowiedziały o relacji, jaka łączyła je z oskarżonym i jego zachowaniach, które zostały objęte aktem oskarżenia. Co wymowne, obie mówiły o sobie i swoim stosunku do oskarżonego używając słów „omotanie”, „zakochanie” „głupota”

nie kryjąc zawstydzenia z powodu pozostawania z oskarżonym w związku mimo takich a nie innych jego zachowań i tolerowanie tych zachowań.

Zeznania pokrzywdzonej M. S. znajdowały dodatkowo wsparcie w dokumentacji medycznej i opinii lekarskiej. Nie k

Zeznania pokrzywdzonej M. M. (2) zaś korespondowały z zeznaniami A. W., K. Z., R. Z.. W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż wiarygodności zeznań M. M. (2) w żadnym razie nie przekreślają jej twierdzenia przed sądem rodzinnym w dniu 5.04.2016r. o pozostawaniu w związku z M. Ś. (1), co nie było prawdą, a co uczyniła walcząc o prawo opieki nad dzieckiem. Co więcej z zeznań pokrzywdzonej M. S. wynika, iż już od marca 2016r. oskarżony pozostawał w związku z tą ostatnią. Pokrzywdzona M. M. (2) nie ukrywała ponadto, że mimo tych zachowań oskarżonego, będąc zakochaną „wracała do niego” i rozmawiała, przechowywała jego meble, licząc także na pomoc finansową z jego strony (oddanie pieniędzy wyłożonych na wspólne mieszkanie) albowiem miała dramatycznie trudną sytuację materialną i rodzinną (toczyło się postępowanie o pozbawienie jej władzy rodzicielskiej)

Sąd nie miał powodów, aby odmówić wiarygodności zeznaniom **T. Z.**, funkcjonariusza patrolu zmotoryzowanego, który udał się 9 kwietnia 2016 roku do sklepu, w którym pracowała M. M. (2), a gdzie miała mieć miejsce awantura. Świadek podał, że po pierwszej interwencji, w której bezspornie stwierdzono po badaniu alkomatem trzeźwość ekspedientki, funkcjonariusze dostali ponowne wezwanie, albowiem M. M. (2) czuła się zagrożona zachowaniem M. Ś. (2).

Na wiarę zasługiwały również zeznania **K. Z.**, ajenta Ż. w której pracowała M. M. (2), jego zeznania były rzeczowe, spójne, a nadto korespondowały z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek nie ukrywał, że pewnych okoliczności nie pamięta, uzasadniając jednocześnie fakt ten upływem czasu, a Sąd nie miał podstaw, aby to zakwestionować.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały również zeznania **L. K.**, funkcjonariusza przybyłego do miejsca zamieszkania M. S. w dniu 25 lipca 2016 roku. Zeznania te były rzeczowe, konkretne i nie budziły wątpliwości sądu.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania **A. W.**, mimo że jedynie słyszała kierowane przez oskarżonego do M. M. (2) groźby, jej relacja była zwięzła, lecz rzeczowa, a nadto znajdowała potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach pokrzywdzonej.

Na wiarę zasługiwały także zeznania **R. Z.**, która była naocznym świadkiem oskarżonego wobec M. M. (2). Jej relacja korespondowała z zeznaniami K. Z., jak i M. M. (2).

Do zeznań **M. N.** Sąd podszedł z ostrożnością, mając na względzie przyjacielskie relacje między nim a oskarżonym. Świadek starał się postawić oskarżonego w jak najlepszym świetle, zarzucając jednocześnie M. M. (2), że jest „zakłamana, skryta” bez wskazania żadnych konkretnych informacji.

Rodzice oskarżonego, **J. Ś. i M. Ś. (3)** nie mieli wielu istotnych dla ustalenia stanu faktycznego informacji. Świadkowie nie zaprzeczyli jednak, że M. S. kontaktowała się z nimi odnośnie zachowania ich syna. M. Ś. (3) wskazała przy tym, że owszem rozmawiała z nią o problemach syna, jednak nie potrafiła umiejscowić tej rozmowy w czasie.

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania **opinii sądowo- psychiatryczno – psychologicznej** z dnia 1 września 2016 roku, jak ustnych uzupełniających opinii biegłych złożonych na rozprawie 16 marca 2017 roku. Pisemna opinia została sporządzona w sposób rzetelny i fachowy. Biegli w pełni podtrzymali przy tym zawarte w pisemnej opinii wnioski, podkreślając, iż u oskarżonego nie stwierdzono choroby psychicznej, a jedynie rozpoznano u niego cechy osobowości nieprawidłowej.

Dla ustalenia zakresu obrażeń powstałych w wyniku przestępnego działania oskarżonego przydatna była **opinia** wydana w wyniku przeprowadzonego badania sądowo-lekarskiego na okoliczność obrażeń ciała doznanych przez M. S.. Opiniaostała sporządzona w sposób fachowy, rzetelny, precyzyjny i obiektywny przez osoby posiadające

odpowiednie kompetencje o dużej wiedzy w zakresie okoliczności, do których stwierdzenia zostali powołani. Nadto opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron

Jako w pełni wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd ocenił pozostałe **dokumenty**, albowiem sporządzone zostały w przepisanej przez prawo formie i przez osoby oraz organy do tego powołane w zakresie przysługujących im kompetencji. Autentyczności tych dokumentów oraz prawdziwości zawartych w nich treści nie kwestionowała żadna ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw do tego, by uczynić to z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżonemu postawiono dwa zarzuty popełnienia przestępstw na szkodę M. S. – z art.157§2 i 4 kk i zart.190§1 kk w zw. z art.11§2 kk. Oraz na szkodę M. M. (2) – z art.190a§1 kk.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy w całości potwierdził zasadność postawionych zarzutów.

Oskarżony uderzając swoją ówczesną konkubinę M. S. pięściami po głowie i różnych częściach ciała spowodował szereg obrażeń na jej ciele, głównie w postaci sińców i otarć, które to obrażenia – jak wynika z opinii lekarskiej – naruszyły czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, tym samym wypełnił znamiona przestępstwa z art.157§2 i 4 kk. W trakcie zajścia groził jej także pozbawieniem życia, a więc należało zastosować kwalifikację kumulatywną z art.190§1 kk w zw. z art.11§2 kk.

Oczywistym jest także popełnienie przestępstwa na szkodę M. M. (2). Przepis art.190a§1 kk penalizuje bowiem działanie polegające na uporczywym nękanii innej osoby i wzbudzenie w niej uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia lub na istotnym naruszeniu jej prywatności. Oskarżony M. Ś. (2) to właśnie czynił względem M. M. (2) od czasu kiedy się od niego wyprowadziła w styczniu 2016r. Nie zaakceptował jej decyzji, zaczął być natarczywy, wydzwaniał do niej, wystawał pod blokiem, przychodził do miejsca pracy, robiąc awantury, wyzywając, grożąc. Zresztą częściowo do niektórych z tych zachowań przyznawał się oskarżony (do licznych telefonów, nachodzenia w sklepie, nalegania na jej powrót do niego). Nie przekreśla powyższego – zdaniem sądu – fakt, iż pokrzywdzona zgadzała się na rozmowy z oskarżonym czy przechowywanie jego mebli. Pokrzywdzona nie ukrywała że bała się oskarżonego, doświadczając niejednokrotnie jego ataków złości i agresji i dlatego niejednokrotnie godziła się na spotkania „dla świętego spokoju” zwłaszcza, że była w trudnej sytuacji materialnej i liczyła także na zwrot pieniędzy wyłożonych na wspólne mieszkanie, które ciągle jej obiecywał.

W konsekwencji sąd wymierzył oskarżonemu kary przewidziane w przywołanych przepisach. Za czyn popełniony na szkodę M. S. – 8 miesięcy pozbawienia wolności a za czyn na szkodę M. M. (2) – 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie sądu taka wysokość kar jednostkowych jest adekwatna do stopnia winy i okoliczności popełnionych przestępstw. Wymiar kary łącznej ustalono na podstawie częściowej absorpcji mając na uwadze różne dobra prawne w które godzą oba czyny, Oskarżony jest osoba młodą, niekaraną, wykształconą. Co istotne na rozprawie w dniu 8.05.2017r. (k.237 v) obrońca wskazał, że oskarżony w razie skazania wyraża gotowość do podjęcia leczenia w związku z nieradzeniem sobie z agresją. W związku z powyższym sąd zdecydował o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności nakładając różne obowiązki celem zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej jak i celem poprawienia funkcjonowania oskarżonego w społeczeństwie (pkt 7 zobowiązanie do poddania się psychoterapii, dozór kuratora i obowiązek informowania o okresie próby – pkt 4 i 5). Zasądzono także nawiązki na rzecz pokrzywdzonych z uwagi na wyrządzone im krzywdy fizyczne i psychiczne o orzeczone zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych (pkt 6 i 8). Ażeby oskarżony odczuł realną dotkliwość kary wymierzono mu grzywnę (pkt 9), uwzględniając jego możliwości zarobkowe i sytuację rodzinną. Obciążono go również kosztami procesu w łącznej kwocie 1.547 zł na która to kwotę składają się wydatki w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (647zł + 270zł+ 30,00zł + 20,0zł. oraz opłata od kary (580 zł)

SSR Katarzyna Stolarek